

ה"ת 51844/01/16 - מדינת ישראל נגד חמדי עלי מחמוד עף

בית משפט השלום בראשון לציון

10 יולי 2016

ה"ת 51844-01-16 מדינת ישראל נ' מחמוד עף

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
חמדי עלי מחמוד עף המשיב

החלטה

לפני בקשה להשמדת מוצגים אשר הוגשה על ידי המטרה, מכוח סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - "הפקודה").

רקע.

המוצגים נשוא הבקשה הם שני משטחי עץ ועליהם חלקי רכב, למעט 7 חלקי רכב השייכים לרכב מסוג יונדאי i35x נוסא מס' רישוי 9296833 אשר הוכרז כרכב גנוב כחודש עובר לתפיסה, ומשום כך זוהו על ידי המטרה.

המדובר בשני משטחי עץ שנתפסו ביום 22.10.15 על משאית שהגיעה למעבר הגבול "כרם שלום" ואשר עליהם חלקי רכב רבים, ביניהם חלקי הרכב הגנוב, יחד עם חשבוניות המפרטות את חלקי הרכב ואשר יועדו להגיע לעזה.

חקירה שביצעה המטרה במטרה להתחקות אחד האדם הקשור לחלקי הרכב התפוסים הגיעה למבוי סתום, כתב אישום בגין עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב לא הוגש.

המשיב הוא מי שפנה למטרה באמצעות סיגורו בטענה כי חלקי הרכב שנתפסו על שני משטחי העץ למעט החלקים השייכים לרכב הגנוב שייכים לו ויועדו להגיע לידי.

בנסיבות אלה, עתרה המטרה בבקשה להורות על השמדת התפוסים.

טיעוני הצדדים.

המבקשת טוענת כי המשיב לא הציג בפניה מסמכים המלמדים כי הוא הבעלים החוקי של חלקי הרכב, כי מסמכים בדבר אישור מכירת כלי רכב לפירוק שהציג אינם מלמדים על זיקה לחלקי הרכב וכי אף החשבוניות שנתפסו אינן מצביעות על זיקה בין חלקי הרכב לבין הרשום בהן ולבין המשיב. לטענת המבקשת מחומר החקירה עולה כי נהג המשאית עליה נתפסו חלקי הרכב, מסר כי נתבקש על ידי "אחר", שאינו המשיב, להוביל את משטחי העץ למעבר כרם שלום, וכי אותו "אחר" הינו תושב עזה. לדברי נציג המבקשת, כל הניסיונות להביא את אותו "אחר" לחקירה לא צלחו. עוד נאמר על ידי המבקשת, כי בשיחה טלפונית שקיימה עם ה"אחר" לא ביקש הלה להשיב לידיה את חלקי הרכב, וכי ניסיונותיה לברר באמצעותו את זהות הבעלים של משטחי העץ לא מוצו עד תום עקב חוסר שיתוף פעולה מצד ה"אחר". המבקשת סבורה כי חלקי הרכב שנתפסו הם גנובים וכי ה"אחר" יחד עם אחרים ניסו לסחור בהם באמצעות ערבוּם עם חלקי רכב שלא ניתן להוכיח כי מקורם בעבירה. לטענתה, התנגדותו של המשיב לבקשה מהווה ניסיון "להלבין" את חלקי הרכב הגנובים. על כן טוענת המבקשת כי מלבד חלקי הרכב הגנוב יש לראות ביתר חלקי הרכב שנתפסו "חפץ ללא בעלים" וכי על כן ומכוח סעיף 34 לפקודה יש להורות על השמדתם.

בדיון שהתקיים לפני ביום 5.5.16 טען נציג המבקשת כי המשיב לא זומן לחקירה וכי עד כה לא הוגש כתב אישום בגין עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב לפי שטרם נתבררה זהותו של האדם אשר ניתן לשייך לו את חלקי הרכב התפוסים. לפי שעל פי טענות המשיב, שהמחלקים הינם בבעלותו, מן הראוי היה לחקור אותו אודות גירסה זו, ולהחליט אם להגיש נגדו כתב אישום אם לאו. בהחלטתי מאותו היום הוריתי כי אשהה את מתן ההחלטה, עד כי המבקשת תפעל על מנת לזמן את המשיב לחקירה, ראוי להדגיש כי בדיון זה הצהיר בא כוח המשיב כי אם יוזמן לחקירה יתייצב.

בדיון הנדחה שהתקיים ביום 3.7.16 הודיעו נציגי המבקשת כי המשטרה פעלה לזימון המשיב לחקירה וכי המשיב מסר כי אין ביכולתו להגיע משום שלא קיבל אישור מארגון החמאס. לטענת נציג המבקשת, המשיב לא הוכיח כי חלקי הרכב נרכשו על ידו כדין וכי הוא בעליהם החוקי, כמו כן רשימת חלקים אשר נמסרה לידי המבקשת נבדקה ונמצא כי חלקי הרכב המצוינים בה אינם ברשות המבקשת. כמו כן נטען כי מחומר חקירה מודיעיני שנאסף ישנם מספר גורמים הטוענים לזכות בחלקי הרכב, ומכך עולה חשד כי מדובר בהתארגנות בניסיון לזכות בחלקי הרכב שלא על פי זכות שבדין. עוד טענו, כי החקירה הגיעה למבוי סתום בשל חוסר שיתוף פעולה ואין אפשרות להגיש כתב אישום. בנסיבות אלה לטענתם קיימת חזקה כי חלקי הרכב כולם הם רכוש בו נעברה עבירה ועל כן מתבקשת השמדתם.

בא כוח המשיב טען כי יש לדחות את הבקשה ולהורות על השבת חלקי הרכב התפוסים לידי המשיב הטוען לזכות בהם. לטענתו רשימת חלקי הרכב שהעביר למשטרה הם אותם חלקים תפוסים אשר הוזמנו על ידי המשיב כדין. בא כוח המשיב טען כי המסמכים שהציג בפני המשטרה הם המסמכים שנמסרו לו וייתכן שמקורם בטעות מצד מי שמסרם למשיב. לטענתו אין בידי המשטרה כל אינדיקציה לכך כי מקורם של חלקי הרכב בעבירה, לא הוגש כתב אישום ואין כל אפשרות להשמידם. על כן סבור הוא כי לכל היותר יש להורות למשטרה להחזיר את התפוסים לידי מי שהוביל אותם וכי המשיב ידאג לקבלם ממנו.

דין והכרעה.

סעיף 34 לפקודה קובע כדלקמן:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

בענין בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) נקבע כדלקמן:

"... לאמור, ניתן לתפוס חפצים שיש חשד שיעברו בהם עבירה (סעיף 32), ניתן לפנות לבית-המשפט (המשטרה או האדם הטוען לזכות בהם) ולבקש כי ייקבע מה ייעשה בחפצים (סעיף 34). סמכויותיו של בית-המשפט רחבות ביותר (סעיף 34). הוא רשאי להורות על החזרתם, עם או בלי תנאים, או על המשך ההחזקה בהם. נראה, כי בעיקרון מוסמך הוא להורות על חילוטם או על השמדתם. החילוט או ההשמדה הם אמצעים דרסטיים שבנסיבות המתאימות לא ניתן להימנע מהם. ניתן לתאר מצבים שבהם מדובר בחפץ שנעברה בו עבירה, נתפס על-ידי המשטרה ואיש אינו מבקש להחזירו או חפץ מסוכן כשלעצמו או חפץ האסור בהחזקה על-פי דין, כגון סמים או חפץ שיש בו כדי לסכן את ביטחון הציבור, את שלומו או את בריאותו.

בסעיף 34 לא נקבעה מגבלת זמן לפנייה לבית-המשפט ולא נקבעו קריטריונים שידריכו את בית-המשפט בהפעילו את שיקול-דעתו. מובן שבהפעלת שיקול-הדעת השיפוטי על בית-המשפט לתת דעתו לכל השיקולים הרלוונטיים, בין השאר, לטיב החפץ התפוס, לסוג העבירה שיש חשד כי יעברו באותו חפץ, לנטל ההוכחה ולמידת ההוכחה הדרושה לצורך הכרעה בגורל התפוסים, לזכות הקניינית של הטוען לזכות בחפץ, לאינטרס הציבורי למנוע ביצוע עבירה בחפץ וכיוצ"ב. הרשימה איננה סגורה. בית-המשפט רשאי לקבוע תנאים בצו הניתן על-ידי. גם כאן אין רשימת תנאים שניתן להתנות ואין הנחיה לגבי טיבם ומהותם. הדעת נותנת, כי על התנאים להיות כאלה שיש בהם כדי לשמש תחליף לתפיסה באופן ששיגו את תכליתה, ועם זאת, תהיה פגיעתם קטנה ככל שניתן מזו הנגרמת בעקבות התפיסה".

התפוסים הנדונים הינם חלקי רכב אשר נתפסו על גבי שני משטחי עץ שהובלו על ידי משאית בעת שזו הגיעה למעבר הגבול "כרם שלום" ואשר יועדו להכניסם לעזה. בין חלקי הרכב נמצאו שבעה חלקי רכב אשר שויכו לרכב גנוב. יתר חלקי הרכב שנתפסו נבדקו על ידי המשטרה, אולם לטענת המשטרה "לא נמצאה אפשרות להגיע למקורותיהם, למעט סוג וצבע הרכב". המשטרה אף מסרה כי יחד עם חלקי הרכב נתפסו חשבוניות אולם לא נמצא קשר בין האמור באותן חשבוניות לבין חלקי הרכב.

כך למעשה, ולפי ממצאי החקירה שביצעה המשטרה עד כה, אין בידיה אינדיקציות לכך שמדובר בחלקי רכב הקשורים בעבירה. כמו כן אין בידיה אינדיקציות בדבר הגורם לו יועדו אותם חלקי רכב. לפיכך, מסרה המשטרה כי מבחינתה החקירה מצויה כיום לפני מבוי סתום.

המשיב, תושב עזה, טוען כי חלקי הרכב שייכים לו והוא תובע בהם זכות כדין. טענת המשיב כי החלקים בבעלותו לא התבססה בדרך כלשהיא. מתוך כך, טענת המשטרה כי מסמכים שהוצגו לפניה אינם מבססים את טענת המשיב בדבר בעלותו בחלקי הרכב שנתפסו. לא הוצגו לפני חשבוניות שנתפסו יחד עם חלקי הרכב, ואשר לגביהם טענה המשטרה כי אין זיקה בין המצוין בין אותן חשבוניות לבין חלקי הרכב שנתפסו. עוד יש להוסיף כי לדברי נציג המשטרה, רשימת חלקי רכב שהעביר לידיה סניגורו של המשיב בטענה כי הם אלה שנתפסו ושייכים לו, נבדקה ונמצא כי אין בינה לבין חלקי הרכב התפוסים קשר. סיכומו של דבר, שאין לפני כל אסמכתא המבססת טענת המשיב כי הינו הבעלים של חלקי הרכב שנתפסו. ברור הוא, שאילו היה המשיב מתייצב לחקירה ומוסר גירסה וזו הייתה נבדקת על ידי המשטרה, הייתה תמונת המצב העובדתית ברורה ולא מעורפלת לפי המצב היום.

כאן המקום להדגיש כי בעקבות החלטתי לפיה על המשטרה לשקוד שקידה סבירה כדי לחקור המשיב על גירסתו, עשתה המשטרה כל שלאל ידה כדי לגרום למשיב למסור גירסתו בדבר חלקי הרכב להם הוא טוען בעלות. אלא שממזכר שהוצג לפני, ומצוי בתיק בית המשפט, הוברר כי המשיב זומן לחקירה במחסום ארז, ואולם במועד שנקבע ותואם עמו, לא התייצב אצל החוקר שהגיע במיוחד לשם כך למחסום ארז, תחת זאת מסר כי כניסתו נאסרה על ידי גורמים ברשות הפלסטינית, וכידוע בעזה הרשות הינה ארגון החמאס השולט באיזור זה.

בנסיבות אלה, אני קובע כי לא עלה בידי המשיב להרים הנטל המוטל עליו ולהוכיח בעלותו בחלקי הרכב התפוסים בידי המשטרה אשר הוא טוען לזכות בהם. אין די בטיעון בעלמא על מנת להוכיח זכות קניינית או למצער להיעתר לבקשת המשיב. על כן אני דוחה בקשת המשיב למסור לידי את חלקי הרכב התפוסים.

באשר לבקשת המבקשת להשמיד את חלקי הרכב, הרי שכפי שהובא לפני, עשתה המשטרה כל מאמץ חקירתי אפשרי להתחקות אחר בעלי החלקים הללו ללא הועיל. על פי החלטתי, אף יצרו קשר עם המשיב על מנת שזה ימסור גירסתו, ולשם כך תיאמו פגישה עמו במחסום ארז. טענת המשיב כי ארגון החמאס אינו מתיר לו להיפגש עם חוקריו, על פניה תמוהה ומכל מקום, יש לראותה, מטעמיו של המשיב, כהתחמקות ממסירת גירסתו.

בנסיבות אלה, אין טעם להשאיר חלקי הרכב הללו עד אין קץ בידי המשטרה. תפיסתם בידי המשטרה כדין, ובאין דרך למצות החקירה ולעמוד על בעלי החלקים, אני נעתר לבקשה ומורה על השמדת החלקים. נראה כי ראוי לה למשטרה, לתעד החלקים הללו בדרך שתמצא על מנת שבבוא היום, אם יהיה צורך חקירתי או אחר, בחלקים אלה, ניתן יהיה לעשות שימוש בתיעוד זה.

כמו כן, משהה ביצוע השמדת החלקים כאמור, למשך 30 יום מהיום, על מנת שיהיה סיפק בידי בא כוח המשיב לערור על ההחלטה.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, בהעדר הצדדים.